

04.09.2023 r.

NFZ-BP.5202.87.2023

2023.276781.BZA

E. B. sp. z o.o.

Decyzja nr 64/2023/BP

Prezesa

Narodowego Funduszu Zdrowia

Na podstawie 109a ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2022 r. poz. 2561, z późn. zm.), zwanej dalej: „ustawą o świadczeniach”, oraz art. 34 ust. 5 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2023 r. poz. 221 z późn. zm.), zwanej dalej: „Prawem przedsiębiorców”, po rozpatrzeniu wniosku spółki E. B. sp. z o.o. z siedzibą w, zwanej dalej „Przedsiębiorcą” bądź „Wnioskodawcą”, o wydanie interpretacji indywidualnej w zakresie podlegania ubezpieczeniu zdrowotnemu

uznają za prawidłowe stanowisko Przedsiębiorcy, zgodnie z którym członek rady nadzorczej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością delegowany na mocy uchwały rady nadzorczej do wykonywania czynności członka zarządu i otrzymujący z tego tytułu wynagrodzenie, nie podlega obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego na podstawie art. 66 ust. 1 pkt 35a ustawy o świadczeniach, ponad tytuł ustanowiony w art. 66 ust. 1 pkt 35 ustawy o świadczeniach.

Uzasadnienie

Wnioskiem z dnia 21 lipca 2023 r., nadanym w dniu 24 lipca 2023 r. (wpływ do Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia 25 lipca 2023 r.) Przedsiębiorca zwrócił się o wydanie interpretacji indywidualnej w sprawie objęcia ubezpieczeniem zdrowotnym.

Wniosek zawierał opis stanu faktycznego, stanowisko Przedsiębiorcy, wskazanie firmy Przedsiębiorcy. Do wniosku Przedsiębiorca dołączył potwierdzenie uiszczenia opłaty od wniosku w kwocie 40 zł. Wniosek nie zawierał jednak wskazania numeru identyfikacji podatkowej NIP.

W związku z powyższym, skoro wniosek nie spełniał wszystkich wymogów formalnych wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej, Prezes NFZ pismem z dnia 4 sierpnia 2023 r. wezwał

Wnioskodawcę do uzupełnienia braków formalnych wniosku określonych w postanowieniach art. 34 ust. 4 pkt 2 Prawa przedsiębiorców, tj. do wskazania numeru identyfikacji podatkowej NIP Przedsiębiorcy. Powyższe pismo zostało doręczone Wnioskodawcy w dniu 10 sierpnia 2023 r.

W odpowiedzi na powyższe wezwanie Wnioskodawca w piśmie z dnia 11 sierpnia 2023 r. (wpływ 14 sierpnia 2023 r.) uzupełnił treść wniosku o numer identyfikacji podatkowej NIP.

W opisie stanu faktycznego zawartym we wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej Przedsiębiorca będący spółką z ograniczoną odpowiedzialnością wskazał, iż zgodnie z umową spółki członek rady nadzorczej Przedsiębiorcy może zostać delegowany na okres nie dłuższy niż trzy miesiące do czasowego wykonywania czynności członków zarządu Przedsiębiorcy, którzy zostali odwołani, złożyli rezygnację albo z innych przyczyn nie mogą sprawować swoich czynności. Uchwałą z dnia 23 maja 2023 r. Nr IV/113/2023, a następnie z dnia 9 czerwca 2023 r. Nr IV/115/2023 oraz z dnia 4 lipca 2023 r. Nr IV/117/2023 rada nadzorcza Przedsiębiorcy delegowała członka rady nadzorczej Przedsiębiorcy do czasowego wykonywania czynności członka zarządu Przedsiębiorcy z powodu niemożności sprawowania swojej funkcji przez jednego z członków zarządu. Dodatkowo uchwałą z dnia 13 czerwca 2023 r. zostało przyznane przez Nadzwyczajne Zgromadzenie Wspólników wynagrodzenie delegowanemu członkowi rady nadzorczej Przedsiębiorcy na czas oddelegowania do wykonywania czynności członka zarządu. Jednocześnie uchwalono, że na czas oddelegowania nie przysługuje mu wynagrodzenie z tytułu mandatu członka rady nadzorczej Przedsiębiorcy.

W związku z powyższym Przedsiębiorca zadał we wniosku pytanie, czy czasowe delegowanie członka rady nadzorczej spółki z o.o. do wykonywania czynności członka zarządu tej spółki z o.o. na podstawie uchwały rady nadzorczej spółki z o.o. należy traktować jako powołanie na mocy aktu powołania stanowiące tytuł do obowiązkowego ubezpieczenia zdrowotnego oraz czy wnioskodawca jako podmiot wypłacający wynagrodzenie czasowo delegowanemu do wykonywania czynności członka zarządu członkowi rady nadzorczej jest podmiotem zobowiązanym do pobierania i opłacania składek, o którym mowa w art. 85 ust. 17a w zw. z art. 66 ust. 1 pkt 35a ustawy o świadczeniach.

We własnym stanowisku Przedsiębiorca wskazał, iż w jego ocenie czasowego delegowania członka rady nadzorczej spółki z o.o. do wykonywania czynności członka zarządu tej spółki z o.o. na podstawie uchwały rady nadzorczej nie należy traktować jako powołania na mocy aktu powołania stanowiącego tytuł do obowiązkowego ubezpieczenia zdrowotnego, a wnioskodawca nie jest podmiotem zobowiązanym do pobierania i opłacania składek zdrowotnych z tego tytułu.

Prezes NFZ, w związku z wnioskiem o wydanie interpretacji zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 34 ust. 1-3, 5 i 6 Prawa przedsiębiorców, przedsiębiorca może złożyć do właściwego organu lub właściwej państwowej jednostki organizacyjnej wniosek o wydanie wyjaśnienia co do zakresu i sposobu stosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej lub składek na ubezpieczenia społeczne lub zdrowotne, w jego indywidualnej sprawie (interpretacja indywidualna). Wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej może dotyczyć zaistniałego stanu faktycznego lub zdarzeń przyszłych. W przedmiotowym wniosku przedsiębiorca przedstawia zaistniały stan faktyczny lub zdarzenie przyszłe oraz własne stanowisko w sprawie. Udzielenie interpretacji indywidualnej następuje w drodze decyzji, od której służy odwołanie. Interpretacja indywidualna zawiera wyczerpujący opis przedstawionego we wniosku zaistniałego stanu faktycznego lub zdarzenia przyszłego oraz wskazanie prawidłowego stanowiska wraz z uzasadnieniem prawnym oraz z pouczeniem o prawie wniesienia środka zaskarżenia. Wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej podlega opłacie w wysokości 40 zł. Opłatę wnosi się w terminie 7 dni od dnia złożenia wniosku.

Na podstawie art. 109a ustawy o świadczeniach Prezes Funduszu wydaje interpretacje indywidualne, o których mowa w art. 34 Prawa przedsiębiorców, w zakresie spraw dotyczących objęcia ubezpieczeniem zdrowotnym. Interpretacje indywidualne wraz z wnioskiem o wydanie interpretacji, po usunięciu danych identyfikujących wnioskodawcę oraz inne podmioty wskazane w treści interpretacji, Fundusz niezwłocznie zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej.

Do spraw dotyczących objęcia ubezpieczeniem zdrowotnym nie należą sprawy dotyczące składek na ubezpieczenie zdrowotne. Wydawanie interpretacji indywidualnych w zakresie składek należy do właściwości organów ubezpieczeń społecznych na podstawie art. 83d z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U z 2023 r. poz. 1230 z późn. zm.), oraz na podstawie art. 62a ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 2023 r. poz. 208 z późn. zm.).

W ocenie Prezesa Funduszu stanowisko Przedsiębiorcy w przedmiocie podlegania obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego należy uznać za prawidłowe.

Zgodnie bowiem z przepisem art. 66 ust. 1 pkt 35a ustawy o świadczeniach, obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego podlegają: osoby powołane do pełnienia funkcji na mocy aktu powołania oraz prokurenci, które z tego tytułu pobierają wynagrodzenie podlegające opodatkowaniu podatkiem dochodowym niezależnie od kwalifikacji do źródła przychodu w rozumieniu ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz.U.

z 2022 r. poz. 2647 z późn. zm.), z wyłączeniem osób uzyskujących przychody, o których mowa w art. 13 pkt 5 lub 6 tej ustawy, których roczne wynagrodzenie z tego tytułu nie przekracza kwoty 6000 zł.

Przywołany przepis zawiera katalog przypadków, których wystąpienie rodzi obowiązek objęcia określonych osób obowiązkiem ubezpieczenia zdrowotnego. Przepis art. 66 ust. 1 pkt 35a ustawy o świadczeniach obejmuje ponadto swoim zakresem podmiotowo osoby, które pełnią określone funkcje na podstawie aktu powołania oraz prokurentów.

Art. 219 ustawy z dnia 15 września 2000 r. Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2022 r. poz. 1467 z późn. zm.), zwanej dalej: „KSH”, zawiera katalog uprawnień i kompetencje rady nadzorczej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, do których w szczególności należy sprawowanie stałego nadzoru nad działalnością spółki we wszystkich dziedzinach jej działalności. Ponadto zgodnie z art. 220 KSH mowa spółki może rozszerzyć uprawnienia rady nadzorczej ponad uprawnienia przyznane w treści art. 219 KSH.

W zakresie rozszerzania kompetencji rady nadzorczej w doktrynie jednoznacznie przyjmuje się, że radzie nadzorczej może być przyznane w umowie spółki prawo do oddelegowania członka rady nadzorczej do czasowego wykonywania funkcji członka zarządu np. zawieszony, albo takiego, którego mandat wygasł. Jednak takie uprawnienie musi być w umowie spółki ściśle określone w tym w szczególności poprzez wskazanie stanów faktycznych, kiedy może być wykonywane. Komentatorzy podkreślają, że bez doprecyzowania takich przypadków mogłoby dochodzić do kolizji uprawnień z podmiotem uprawnionym do powoływania zarządu (tak m.in.: M. Chomiuk „Kodeks spółek handlowych. Komentarz” red. Z. Jara, 2022 r.). Podkreślenia wymaga także fakt, że delegowany członek rady nadzorczej nie staje się członkiem zarządu i nie wygasa jego mandat jako członka rady nadzorczej (tak m.in.: A. Opalski, „Rada nadzorcza w spółce akcyjnej”, Warszawa 2006 r., s. 419). Ze względu na przyjętą w KSH zasadę rozdziału zarządzania od nadzoru nad spółką oraz zasadę dualizmu, prawa członka rady nadzorczej do uczestnictwa w pracach rady ulegają tylko zawieszeniu na czas delegacji (tak m.in.: M. Chomiuk „Kodeks spółek handlowych. Komentarz” red. Z. Jara, 2022 r.).

Z przywołanego stanowiska doktryny jednoznacznie wynika, że w kompetencjach rady nadzorczej spółki z o.o. leży możliwość delegowania jej członków do określonego w czasie wykonywania funkcji w zarządzie spółki z o.o., pod warunkiem, że przewiduje to umowa spółki z o.o.

W kontekście rozpatrywanego zagadnienia warto zwrócić uwagę na językową wykładnię pojęcia „delegować”, z uwagi na brak jego definicji legalnej. Zgodnie z definicją zawartą w słowniku języka polskiego pojęcie „delegować” oznacza: „wysłać kogoś jako swego przedstawiciela lub do wykonania określonego zadania” (<https://sjp.pwn.pl>). Wydaje się, że definicja pojęcia „delegować” wpisuje się w poglądy doktryny, w świetle których delegowanie członka rady nadzorczej to czasowe powierzenie mu wykonywania czynności członka zarządu, pod warunkiem, że umowa spółki tak stanowi.

Przepis art. 66 ust. 1 pkt 35a ustawy o świadczeniach wprowadza dwie przesłanki, których kumulatywne spełnienie przesądza o podleganiu obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego. Pierwsza z nich to powołanie do pełnienia funkcji na mocy aktu powołania. Druga, pobieranie wynagrodzenia z tytułu pełnienia tej funkcji. Prawodawca zastosował w powyższym przepisie prawa wyrażenie „akt powołania”. Kierując się dyrektywą wykładni językowej, określanej w teorii prawa jako zakaz wykładni synonimicznej, różnym zwrotom języka prawnego nie należy nadawać tego samego znaczenia (vide L. Morawski „Zasady wykładni prawa” Toruń 2006, s. 103-104). Potwierdził to między innymi Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 6 lipca 2021 r. (II FSK 101/21), w którym stwierdził, że: „Nadanie różnym pojęciom używanym w tekście prawnym tego samego znaczenia byłoby sprzeczne z zakazem wykładni synonimicznej, stanowiącym kanon wśród dyrektyw wykładni językowej.”. Analogiczne stanowiska przyjmuje się także w orzecznictwie Sądu Najwyższego i Trybunału Konstytucyjnego (np.: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 8 lipca 2020 r. I NWW/49/20, postanowienie Trybunału Konstytucyjnego z dnia 25 czerwca 2018 r., TS 77/17).

Kierując się powyższą dyrektywą przyjąć należy, że sformułowania „akt powołania” użytego w treści art. 66 ust 1 pkt 35a ustawy o świadczeniach nie można utożsamiać z innymi wyrażeniami odnoszącymi się na przykład do „delegowania” do wykonywania czynności członka zarządu.

W związku z powyższym przepis art. 66 ust. 1 pkt 35a ustawy o świadczeniach nie obejmuje swoim zakresem przypadków, w których członek rady nadzorczej zostaje delegowany na czas określony do wykonywania czynności w zarządzie spółki i pobiera z tego tytułu wynagrodzenie. W konsekwencji delegowany do zarządu członek rady nadzorczej nie podlega obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego na podstawie art. 66 ust. 1 pkt 35a ustawy o świadczeniach, dodatkowo poza tytułem określonym w art. 66 ust. 1 pkt 35 ustawy o świadczeniach, który dotyczy objęcia ubezpieczeniem członków rad nadzorczych.

Należy bowiem zauważyć, iż obowiązek podlegania ubezpieczeniu zdrowotnemu członków rad nadzorczych, mający miejsce zamieszkania na terytorium RP, o którym mowa w art. 66 ust. 1 pkt 35 ustawy o świadczeniach nie jest uzależniony od pobierania z tego tytułu wynagrodzenia. Jak wskazuje się w doktrynie A. Sidorko [w:] Ustawa o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych. Komentarz, wyd. IV, red. A. Pietraszewska-Macheta, Warszawa 2023 r. art. 66, od 1.10.2007 r. członek rady nadzorczej nie pobierający świadczenia pieniężnego, podlega obowiązkowemu ubezpieczeniu zdrowotnemu i w rezultacie powinien zostać zgłoszony do tego ubezpieczenia.

Jak zaś wskazano wyżej powołując się na stanowisko doktryny, delegowany członek rady nadzorczej nie staje się członkiem zarządu i nie wygasa jego mandat jako członka rady nadzorczej (tak. m.in.: A. Opalski, „Rada nadzorcza w spółce akcyjnej”, Warszawa 2006 r., str. 419). Ze względu na przyjętą w KSH zasadę rozdziału zarządzania od nadzoru nad spółką oraz zasadę dualizmu, prawa członka rady nadzorczej do uczestnictwa w pracach rady ulegają tylko zawieszeniu na czas delegacji.

Reasumując w ocenie organu twierdzenie Przedsiębiorcy, że członek rady nadzorczej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością delegowany na mocy uchwały Rady Nadzorczej do wykonywania czynności członka Zarządu i otrzymujący z tego tytułu wynagrodzenie, nie podlega obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego na podstawie art. 66 ust. 1 pkt 35a ustawy o świadczeniach, ponad tytuł ustanowiony w art. 66 ust. 1 pkt 35 ustawy o świadczeniach, jest prawidłowe.

Biorąc powyższe pod uwagę, należało stwierdzić jak na wstępie.

Pouczenie

Od niniejszej decyzji stronie przysługuje:

- 1) na podstawie art. 34 ust. 5 Prawa przedsiębiorców w zw. z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r.- Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 775, z późn. zm.), zwanej dalej „k.p.a.”, prawo wniesienia do Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia ul. Rakowiecka 26/30, 02-528 Warszawa, w terminie 14 dni od dnia otrzymania decyzji, wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy albo
- 2) na podstawie art. 127a k.p.a. w zw. z art. 127 § 3 k.p.a., prawo zrzeczenia się prawa wniesienia do Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. Oświadczenie o zrzeczeniu należy złożyć do Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia w terminie 14 dni od dnia otrzymania decyzji. Z dniem doręczenia Prezesowi Narodowego Funduszu Zdrowia oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, decyzja staje się ostateczna i prawomocna, albo

3) na podstawie art. 52 § 3, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 1634) prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, z pominięciem wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. Skargę wnosi się za pośrednictwem Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia ul. Rakowiecka 26/30, 02-528 Warszawa, w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia rozstrzygnięcia.

Na podstawie art. 214, art. 219 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi oraz na podstawie § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2021 r. poz. 535) strona jest zobowiązana uiścić wpis stały od skargi w wysokości 200 złotych. Na podstawie art. 243 ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi strona, która spełnia ku temu przesłanki, może ubiegać się o przyznanie prawa pomocy.

Na podstawie art. 35 ust. 1 Prawa przedsiębiorców interpretacja indywidualna nie jest wiążąca dla przedsiębiorcy, z tym że przedsiębiorca nie może być obciążony sankcjami administracyjnymi, finansowymi lub karami w zakresie, w jakim zastosował się do uzyskanej interpretacji indywidualnej ani daninami w wysokości wyższej niż wynikające z uzyskanej interpretacji indywidualnej.